

Ebre

Pere Bové President del Celler Cooperatiu de Gandesa

«EL TEIXIT AGRARI REPRESENTA POC PER ALS PODERS ECONÒMICS I POLÍTICS»

Entrevista

Analitzem els cent anys del Celler Cooperatiu de Gandesa, quina ha estat la trajectòria, el seu paper al poble i a la comarca, com també els reptes als quals s'enfronta actualment

ANTON MONNER
GANDESA

Pere Bové és el president del Celler Cooperatiu de Gandesa que celebra aquest any el seu centenari. El 19 de febrer de 1919 es va encarregar la construcció del Sindicat de Cooperació Agrícola de Gandesa a l'arquitecte Cèsar Martinell, un dels màxims exponents del Modernisme català, al costat d'Antoni Gaudí i de Puig i Cadafalch. «La catedral del vi» és una de les set meravelles de Catalunya, i representa la història, la tradició i l'esforç d'un poble i la seva gent; que amb ganes i il·lusió van exportar el seu apreciat producte, aconseguint així, localitzar el seu petit poble al mapa nacional. El passat 18 de febrer van donar el tret de sortida a la celebració del centenari amb un acte al celler presidit per la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya, Teresa Jordà.

Pere Bové al Celler Cooperatiu de Gandesa. FOTO: A. M.

Aquest any el Celler Cooperatiu de Gandesa, obra del famós arquitecte modernista Cèsar Martinell, fa cent anys que funciona. Què es prepara per celebrar aquesta efemèride?

La jornada d'inauguració del centenari ha estat el tret de sortida de tot un seguit d'actes i una exposició sobre les diferents èpoques que s'han succeït des de aquell 1919. També l'acte de la diada dels socis, la inauguració de la reforma de la botiga i al mes de juny un dinar popular per tota la gent del poble i comarca que ens vulgui acompanyar.

Quina influència ha tingut el Celler Cooperatiu, durant aquests cent anys, per a l'agricultura local i comarcal?

Crec que va ser una referència quan es va construir i durant molts anys va significar el nexa d'unió de la majoria de pagesos de Gandesa que van fer front units als especuladors de l'època.

En la vessant comarcal, jo crec que potser va ser una referència, per tal que els pagesos volguessin unir-se i constituir agrupacions

per poder millorar la venda dels productes i rebaixar costos de transformació. Des d'aquell moment a tots el pobles de la Terra Alta van anar aflorant cooperatives.

Vostè, fill de pagesos, que ha exercit treballant la terra directament i actualment cohabita amb la seva professió d'advocat, i és president de l'empresa agroalimentària més important de Gandesa, com veu el futur de l'agricultura local i comarcal?

Crec que hi ha molta feina a fer per part de tots, però si ens esforçem com feren els nostres avantpassats, adequant-nos als moments actuals, tornarem a situar la pagesia al lloc que li correspon. A Catalunya crec que hem de lluitar per consumir aliments de quilòmetre zero i potenciar l'agricultura familiar. També cal innovar i adaptar-nos a les noves tecnologies de producció i venda.

A cop d'ull, es veuen moltes finques al nostre terme i als veïns,

que han quedat ermes i algunes de les quals són terres de primera qualitat. No es podrien fer treballar novament per grups de pagesos associats com a cooperativa o inclús des del mateix Celler Cooperatiu?

És un tema complicat que ho hem parlat moltes vegades però resulta difícil poder-ho endegar i treure'n rendiment. Avui sols la voluntat i l'esforç continuat de propietaris a títol individual aconsegueixen treballar aquestes terres. Ara es van ermant i que van creixent les terres improductives. Caldrà cercar solucions agrupant parcel·les i l'administració hauria d'actuar en plans innovadors, exempcions d'impostos i incentivar a nous pagesos que pretenguin emprendre, millorar o ampliar les explotacions que ja en són propietaris.

Com creu que ha de ser la nova agricultura per fer-la econòmicament rendible?

Crec que fa falta molta més implicació per part dels diferents poders públics, socials i econòmics

per ajudar a la gent que creu en l'agricultura. Cal plans i accions legislades des de l'administració, i ajudes directes i fiscals comptant en la gent del territori, sense la qual la viabilitat resultarà complicada.

El reg de la Terra Alta, havent portat les aigües de l'Ebre a la majoria dels pobles, pot ser un incentiu determinant per a la nostra agricultura?

Crec que el reg de suport ha sigut un revulsiu important per l'agricultura comarcal, i ha fet viables moltes explotacions agràries. A més ha aconseguit arrelar gent jove al territori, encara que si els preus fossin millors, potser podríem canviar la dinàmica d'abandonament de moltes finques.

Des de fa anys, els pagesos abandonen les terres i els pobles que depenen de l'agricultura es despoblen. Com es podria solucionar aquest greu problema que afecta l'economia, el medi ambient i el futur de la majoria de les comarques rurals?

Crec que no hi ha una resposta fàcil, ja que es un problema que afecta a tot el sector rural del país. Un problema són els preus en origen que es paguen als productors, mentre els intermediaris des de sempre són els més beneficiats. Els pagesos, treballen, suen el producte i quan arriben a la venda se'ls paguen en molts casos a preus irrisoris. Tinc un amic que produïa préssecs i li pagaven a trenta cèntims per acabar ser venuts a Barcelona a tres euros i em dia que si el preu fos el doble en origen ja resultaria viable. La diferència entre els trenta cèntims i els tres euros potser, malgrat les minves, i altres despeses com les del transport i els beneficis dels revenedors farien possible que els seus fills poguessin continuar sent pagesos.

Les Cooperatives han intentat solucionar aquest problema, com sempre els intermediaris treuen més benefici que els productors i encara que ens esforcem per canviar-ho és molt difícil, ja que el teixit agrari representa poc, per als poders econòmics i polítics.